

Súd: Okresný súd Košice okolie
Spisová značka: 13Csp/106/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7520201340
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 01. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Lukáš Beňák
ECLI: ECLI:SK:OSKE3:2022:7520201340.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Košice - okolie sudcom JUDr. Lukášom Beňákom v spore žalobcu: Intrum Slovakia, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Mýtna 48, IČO: 35 831 154, zastúpeného JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom, so sídlom v Bratislave, Mýtna 48, proti žalovanému: Y. Y., Q.. XX.XX.XXXX, U. S. XXX/XX, R., zast.: JUDr. Zuzana Pitoňáková, advokátka, so sídlom v Prešove, Slovenská 5, o zaplatenie 5.141,53 € s prísl. takto

rozhodol:

I. Konanie v časti o zaplatenie sumy 108 € s prísl. **z a s t a v u j e.**

II. Vo zvyšku žalobu **z a m i e t a .**

III. Žalovaný má nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu proti žalobcovi s tým, že o výške trov konania bude rozhodnuté samostatným uznesením súdom prvej inštancie.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa žalobou došlou súdu dňa 28.02.2020 domáhal voči žalovanému zaplatenia sumy 5.141,53 € spolu s prísl.

2. Žalobu odôvodnil tým, že žalobca je právny nástupca spoločnosti Consumer Finance Holding, a.s., ktorá uzatvorila dňa 22.10.2015 (správne 23.10.2017 - poznámka súdu) so žalovaným Zmluvu o pôžičke evidenčné č. XXXXXXXX (ďalej len „zmluva“) vo výške 6.072,- €. Žalovaný sa zaviazal pôžičku splácať v pravidelných 110 mesačných splátkach po 98,16 € a to až do celkovej sumy pôžičky vo výške 10.797,60,- €. Vzhľadom na to, že žalovaný porušil svoju povinnosť splácať poskytnutú pôžičku, resp. jednotlivé povinné splátky riadne a včas, t.j. v súlade so zmluvou a podmienkami k zmluve, žalobca dňa 26.05.2017 listom - predžalobná upomienka, vyzval žalovaného k úhrade dlžných splátok a žalovaného upozornil na možnosť vyhlásenia splatnosti celého úveru. Nakoľko k úhrade dlžných splátok ani v dodatočne poskytnutej lehote nedošlo, žalobca úver zosplatnil dňa 19.07.2017, o čom bol žalovaný informovaný listom z dňa 20.07.2017 - „Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru“. Do dnešného dňa žalovaný dlžné splátky neuhradil. Žalovaný uhradil sumu 2.444,24 € pred podaním žaloby. Celkový dlh žalovaného ku dňu podania žaloby tak predstavuje sumu 5.141,53 €. Žalobca si zároveň uplatnil úrok z omeškania a náhradu trov konania.

3. Súd v zmysle žalobného petitu vydal platobný rozkaz sp. zn.: 13Csp/106/2020 dňa 30.03.2020.

4. Žalovaný podal včas vecne odôvodnený odpor. Mal za to, že žalobca neskúmal jeho bonitu v zmysle ust. § 7 ods. 1, 2, 16 až 20 zákona o spotrebiteľských úveroch, preto v zmysle § 11 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch je úver bezúročný a bez poplatkov. Žalobca neskúmal príjem žalovaného, ktorý uviedol čistý príjem vo výške 121 €, pričom jeho mesačné výdavky boli 800 €, iné výdavky 100 € a počet vyživovaných osôb 1 a výška splátky úveru bola 98,16 €. Tiež žalobca iba dva mesiace pred uzavretím

úveru strany uzavreli iný úver dňa 27.08.2015 vo výške 20.000 € s mesačnou splátkou 322,27 €, pričom pri výdavkoch žalovaný uviedol sumu 1.700 €. Ak by žalobca zachoval minimálnu mieru opatrnosti pri posudzovaní schopnosti splácať úver, vyžiadal by si od žalovaného doklady, z ktorých by bolo možné vyvodiť skutočnú výšku výdavkov a to, či skutočné výdavky žalovaného klesli v priebehu dvoch mesiacov o 800 €. Žalobca sa o zaplatenie úveru zo zmluvy z 27.08.2015 domáha v konaní na tunajšom súde pod sp. zn. 10Csp/91/2020. Záverom namietal, že zmluva neobsahuje povinne obligatórne náležitosti a to výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov.

5. Súd uznesením zo dňa 20.05.2020 zrušil vo veci vydaný platobný rozkaz.

6. Žalobca vo vyjadrení k odporu mal za to, že uzatvorená zmluva aj s poukazom na výrok rozsudku Súdneho dvora EÚ (tretia komora) zo dňa 09.11.2016 vo veci C-42/15 obsahuje všetky zákonom predpísané náležitosti. Žalobca vo vzťahu k náležitosti rozpisu splátok odkazuje na aktuálne uznesenie Najvyššieho súdu SR z 22.02.2018, sp. zn. 3 Cdo 146/2017, kde je jednoznačne konštatované, že zmluva nemusí obsahovať rozpis splátok na istinu, úroky a poplatky. Mal za to, že oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti dlhu bolo zasielané žalovanému len obyčajnou poštou, nakoľko pred zosplatením bola žalovanému adresovaná výzva aj s doručenkou, v rámci ktorej bol žalovaný upozornený na možnosť zosplatenia dlhu v prípade neuhradenia dlžných splátok. K otázke zosplatenia uviedol, že žalovaný sa mohol o zosplatení dozvedieť najneskôr dorúčením podanej žaloby. Uviedol ďalej, že predmetná listina má len deklaratórny charakter a jej účinky spätne nastanú momentom oboznámenia sa žalovaného s jej obsahom. Vo vzťahu k overovaniu bonity žalovaného žalobca poukázal na tú skutočnosť, že Občiansky preukaz žalovaného nebol žiadnym spôsobom odcudzený a klient spĺňal štandardné riskové podmienky. Klient podpisom danej zmluvy prehlásil, že všetky uvádzané údaje sú pravdivé. Žalovaný taktiež prehlásil, že ku dňu podpisu zmluvy mu neboli známe žiadne okolnosti, ktoré by mohli mať vplyv na riadne plnenie jeho záväzku. Uvedené vyhlásenia sú súčasťou uzatvorenej zmluvy, teda žalovaný mal možnosť sa s podmienkami plnenia oboznámiť a tieto nerozporoval. Zmluvné podmienky boli žalovaným riadne podpísané. Žalovaný zároveň z titulu zamestnanca preukázal výšku jeho mesačného príjmu (1.218,00 Eur) a na druhej strane aj jeho mesačné výdavky (900,00 Eur). Zmluvne stanovená výška mesačnej splátky sa tak s poukazom na žalovaným uvádzané hodnoty javí ako primeraná. Žalobca nemal dosah na okolnosti, ktoré po podpise zmluvy znemožnili žalovanému riadne splácať poskytnutý úver a o týchto ani nemohol mať vedomosť. Žalobca taktiež poukázal na tú skutočnosť, že žalovaný žiadnym spôsobom neinformoval žalobcu o zmene finančných pomerov, ktoré by znemožnili žalovanému riadne splácanie poskytnutého úveru. Rovnako tak zo strany žalovaného nebola prednesená žiadosť o prípadné zníženie mesačnej splátky, ktorú by posúdil a so žalovaným dohodol nové podmienky splácania. Na základe uvedených skutočností navrhol súdu, aby vyhovel podanej žalobe v zmysle žalobného petitu a priznal žalobcovi právo na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

7. Žalovaný v duplike mal za to, že žalobca iba potvrdil, že si nespĺnil povinnosť skúmať schopnosť žalovaného splácať úver. Svojím vyjadrením žalobca iba potvrdzuje, že si túto svoju povinnosť si nespĺnil. Všeobecné vyjadrenie o tom, že klient spĺňa „štandardné riskové podmienky“ bez toho, aby uviedol z akých údajov vychádzal, jednoznačne svedčí pre to, že žalobca ako dodávateľ pri spotrebiteľskej zmluve neprejavil ani najmenšiu úroveň opatrnosti, ktorú ako poskytovateľ úverov prejavíť mal a nepostupoval v súlade s § 7 ods. 16 zák. č. 129/2010 Z. z. s odbornou starostlivosťou. Z vyjadrenia žalobcu je zrejmé, že nie je spôsobilý vynaložiť odbornú starostlivosť preukázať hodnoverne, tak, ako mu to prikazuje § 7 ods. 16 písm. b/ zák. č. 129/2010 Z. z. Ak by postupoval s odbornou starostlivosťou, musel by v ňom vyvolať pochybnosti už skutočnosť, že rovnakému spotrebiteľovi poskytol úver už dva mesiace pred uzavretím ďalšej zmluvy o úvere, na základe ktorej sa domáha plnenia v tomto konaní (všetky tieto skutočnosti sú podrobne uvedené v odpore proti platobnému rozkazu), pričom tvrdené údaje žalovaného o jeho výdavkoch sú diametrálne odlišné. Keďže pojem „štandardné riskové podmienky“ zákon o spotrebiteľských úveroch nepozná, akékoľvek argumenty žalobcu založené na tomto pojme sú právne irelevantné. Pokiaľ žalobca tvrdí, že vychádzal z tvrdenia žalovaného o peňažných záväzkoch vo výške 900 € a čistého mesačného príjmu vo výške 1.217 €, potom mu muselo byť zrejmé, že žalovaný podmienku „bonity“ nespĺňa, ani v prípade, že uvádza o svojich výdavkoch pravdivé údaje. Poukázal na ustanovenie § 7 ods. 20 zák. č. 129/2010 Z. z., kde je uvedený spôsob výpočtu bonity spotrebiteľa. Po odpočítaní sumy splátky úveru, peňažných záväzkov žalovaného a súm životného minima na osobu žalovaného a jeho maloleté dieťa vyživované dieťa je zrejmé, že sumy určené podľa § 7 ods. 20 písm. b/,c/,d/, prevyšujú sumu určenú podľa písm. a/. Čistý mesačný príjem - 1.217 €. Peňažné záväzky - 900

€, Splátka úveru - 98,16 €, Životné minimum na žalovaného - 198,09 €, Životné minimum na maloleté vyživované dieťa - 90,42 €. Zdôraznil, že je irelevantné či žalobca podľa jeho údajov o príjmoch a výdavkoch bonitu spíňal alebo nespíňal. Za vynaloženie odbornej starostlivosti zo strany dodávateľa nie je možné považovať iba nekritické prevzatie jednostranných tvrdení spotrebiteľa (žalovaného) o jeho príjmoch a výdavkoch. Pre účely posúdenia splnenia povinnosti uloženej dodávateľovi v ust. 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. nie je smerodajné, aká bola reálna finančná, majetková, sociálna situácia spotrebiteľa, ale akým spôsobom dodávateľ (žalobca) pristupoval k zisťovaniu a hodnoteniu bonity klienta. Z vyjadrenie žalobcu je zrejmé, že bonitu žalovaného neskúmal a porušil tak svoje povinnosti uložené mu zák. č. 129/2010 Z.z. a preto je úver bezúročný, bez poplatkov a nie je možné vyhlásiť jeho predčasnú splatnosť. Opätovne žiadal, aby súd vyzval žalobcu, aby predložil súdu amortizačnú tabuľku, z ktorej bude zrejmé, akú výšku sumy zo súm platených žalovaným si žalobca započítaval na istinu a akú na úroky. Zároveň navrhol, aby súd pripojil spis Okresného súdu Košice - okolie sp. zn. 10Csp/91/2020. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti a skutočnosti uvedené v odpore proti platobnému rozkazu je zrejmé, že žaloba je neopodstatnená a preto navrhol, aby ju súd zamietol a zaviazal žalobcu uhradiť žalovanému trovy konania.

8. Podaním doručeným súdu dňa 08.09.2020 spoločnosť Intrum Slovakia s.r.o. oznámila súdu, že žalobca Všeobecná úverová banka, a.s. ako postupca postúpil pohľadávku na postupníka - spoločnosť Intrum Slovakia, s.r.o., na základe zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 21.08.2020. Zároveň spoločnosť Intrum Slovakia, s.r.o. vyjadrila súhlas so vstupom do konania na strane žalobcu. Súd uznesením pripustil aby do konania na miesto žalobcu Všeobecná úverová banka, a.s. vstúpil ako nový žalobca Intrum Slovakia s.r.o.

9. Žalobca podaním doručeným súdu dňa 25.01.2021 zobral žalobu čiastočne späť v sume spolu 108 € s prislúchajúcim úrokom z omeškania v časti poplatky a sankčný úrok bez uvedenia dôvodu. Špecifikoval pohľadávku a upravil žalobný návrh.

10. Súd nariadil vo veci pojednávanie dňa 21.09.2021. Žalobca a jeho právny zástupca sa pojednávanie nezúčastnili, avšak svoju neprítomnosť na pojednávaní ospravedlnili a žiadali pojednávať v ich neprítomnosti. Nedostavil sa ani žalovaný, dostavila sa právna zástupkyňa žalovaného. Na tomto pojednávaní súd vyslovil predbežné právne posúdenie. Právna zástupkyňa žalovaného na pojednávaní zotrvala na svojej doterajšej procesnej obrane, okrem iného mala za to, že žalobca nie je aktívne vecne legitimovaný v konaní, keďže nepreukázal postup v zmysle ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách. Vzhľadom na neprítomnosť žalobcu na pojednávaní súd odročil pojednávanie za účelom doplnenia dokazovania čo sa týka vecnej legitimácie žalobcu.

11. Súd nariadil vo veci pojednávanie dňa 13.01.2022. Žalobca a jeho právny zástupca sa pojednávanie nezúčastnili, avšak svoju neprítomnosť na pojednávaní ospravedlnili a žiadali pojednávať v ich neprítomnosti. Nedostavil sa ani žalovaný a jej právna zástupkyňa, ktorí svoju neúčast na pojednávaní ospravedlnili a žiadali pojednávať v ich neprítomnosti. Vychádzajúc z § 180 CSP súd vec prejednal a rozhodol v neprítomnosti strán sporu.

12. Podľa § 144 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), žalobca môže vziať žalobu späť.

13. Podľa § 145 ods. 1, 2 a 3 CSP, ak je žaloba vzatá späť celkom, súd konanie zastaví. Ak je žaloba vzatá späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví. O čiastočnom späťvzatí žaloby rozhodne súd v rozhodnutí vo veci samej.

14. Podľa § 146 ods. 1 CSP, súd konanie nezastaví, ak žalovaný so späťvzatím žaloby z vážnych dôvodov nesúhlasí. Na nesúhlas žalovaného so späťvzatím žaloby sa neprihliada, ak dôjde k späťvzatiu žaloby skôr, než sa začalo predbežné prejednanie sporu podľa § 168 alebo pojednávanie.

15. Žalobca podaním doručeným súdu dňa 25.01.2021, zobral žalobu čiastočne späť v sume spolu 108 € s prislúchajúcim úrokom z omeškania v časti sankčného úroku. Právna zástupkyňa žalovaného na pojednávaní konanom dňa 21.09.2021 súhlasila s čiastočným späťvzatím žaloby. Na základe uvedeného súd konanie v časti o zaplatenie sumy 108 € spolu s prisl. zastavil.

16. Súd vykonal dokazovanie listinami založenými v spise a zistil tento skutkový stav:

17. Právny predchodca žalobcu -spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s., uzatvoril dňa 23.10.2015 so žalovaným Zmluvu o spotrebiteľskom úvere [zmluvu o poskytnutí najľahšej pôžičky (ďalej len „zmluva“)] vo výške 6.072 €. Žalovaný sa ju zaviazal splatiť v 110 mesačných splátkach po 98,16 €. Celková čiastka bola 10.797,60 €. Celkové náklady spotrebiteľa boli 4.725,60 €. RPMN (X) 14,90%, priemerná RPMN 15,44%, fixná ročná úroková sadzba 14,90%, Odplata 14,90%, najvyššia prípustná výška odplaty 22%. Prvá splátka splatná dňa 20.11.2015, ďalšie splátky splatné vždy 20. dňa v mesiaci. Termín konečnej splatnosti (mesiac/rok) 12/2024. Žalovaný sa zaviazal poskytnutý úver vrátiť, zaplatiť úrok, príslušenstvo a poplatky. Žalovaný si svoje povinnosti splácať úver riadne a včas nesplnil, preto žalobca vyhlásil dňa 19.07.2017 úver za predčasne splatný. Žalobca si tak uplatňuje zostatok pohľadávky spolu s úrokom z omeškania a náhradu trov konania.

18. Z predloženého prehľadu splátok a úhrad súd zistil, že žalovaný uhradil celkom 2.444,24 € pred podaním žaloby, pričom mu bolo poskytnutých 6.072 €.

19. Z predžalobnej upomienky zo dňa 26.05.2017 súd zistil, že právny predchodca žalobcu vyzval žalovaného na úhradu splátky splatnej v mesiaci 03/2017 do 05.07.2017 s tým, že ak nedôjde k úhrade tejto splátky, právny predchodca žalobcu bude oprávnený celý úver zosplatiť.

20. Z oznámenia o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru zo dňa 08.07.2016 právny predchodca žalobcu oznámil žalovanému, že úver sa stal splatný v celom rozsahu naraz.

21. Súd vyzval žalobcu, aby súdu predložil výzvu (i) žalovaného v zmysle ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách, na základe ktorej bol žalovaný informovaný, že je v omeškani vrátane (ii) dôkazu preukazujúceho zaslanie alebo doručenie tejto výzvy žalovanému.

22. Žalobca v odpovedi súdu (opätovne) predložil predžalobnú upomienku zo dňa 26.05.2017 s doručenkou a tiež oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru zo dňa 20.07.2017.

23. Podľa ust. § 52 ods. 1 až 4 Obč. zák. spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

24. Podľa ust. § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v platnom znení (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“) spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona nemožno poskytnúť finančnými prostriedkami v hotovosti.

25. Podľa ust. § 2 písm. a/ a písm. b/ zákona o spotrebiteľských úveroch spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania a veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti.

26. Podľa ust. § 2 písm. d/ zákona o spotrebiteľských úveroch sa rozumie zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

27. Podľa ust. § 2 písm. g/ zákona o spotrebiteľských úveroch celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom všetky náklady vrátane úrokov, provízií, daní a poplatkov akéhokoľvek druhu, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere a ktoré sú veriteľovi známe, okrem notárskych poplatkov; do celkových nákladov patria aj náklady na doplnkové služby súvisiace so zmluvou o spotrebiteľskom úvere, a to najmä poisťné, ak spotrebiteľ musí navyše uzavrieť zmluvu o poskytnutí takejto doplnkovej služby, aby získal spotrebiteľský úver alebo aby ho získal za ponúkaných podmienok.

28. Podľa ust. § 7 ods. 1 a 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch veriteľ je pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred zmenou tejto zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru. Spotrebiteľ je povinný poskytnúť veriteľovi na jeho žiadosť úplné, presné a pravdivé údaje potrebné na posúdenie schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver; tým nie je dotknuté právo veriteľa využívať informácie o spotrebiteľovi z príslušnej databázy za podmienok ustanovených osobitným zákonom.

29. Podľa ust. § 7 ods. 15 písm. a/ a písm. b/ zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch veriteľ je povinný postupovať pri poskytovaní spotrebiteľského úveru na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere obozretne a ponúkať a poskytovať spotrebiteľské úvery spôsobom, ktorý nepoškodzuje spotrebiteľov a s odbornou starostlivosťou; vynaloženie odbornej starostlivosti je veriteľ povinný hodnoverne preukázať.

30. Podľa ust. § 7 ods. 16 písm. a/ a písm. b/ zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch vynaložením odbornej starostlivosti sa rozumie najmä to, že veriteľ poskytne spotrebiteľovi informácie pred uzatvorením zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa § 4 a 5, posúdi schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver s ohľadom na získané informácie o spotrebiteľovi; ak je veriteľom veriteľ podľa § 20 ods. 1 písm. a/, banka, zahraničná banka a pobočka zahraničnej banky, posúdi schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver najmä s ohľadom na údaje získané z jedného alebo viacerých registrov, do ktorých poskytujú údaje veriteľa, ktorých počet sa rovná aspoň dvojtretinovej väčšine veriteľov, ktorými sú veritelia podľa § 20 ods. 1 písm. a/ ktorí sú zverejnení v zozname veriteľov podľa § 8a banky, zahraničné banky a pobočky zahraničných bánk, v čase posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver.

31. Podľa ust. § 7 ods. 17 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch veriteľ je povinný v záujme odbornej starostlivosti pri poskytovaní spotrebiteľských úverov vytvoriť a udržiavať systém posúdenia schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver a postupovať v súlade s týmto systémom a vytvoriť a udržiavať systém poskytovania spotrebiteľských úverov.

32. Podľa ust. § 11 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez prihliadnutia na údaje z príslušnej databázy alebo registra na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver.

33. Podľa ust. § 3 ods. 1 Obč. zák. výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

34. Podľa ust. § 39 Obč. zák. neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

35. Podľa ust. § 53 ods. 6 Obč. zák. ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov, nesmie odplata prevyšovať najvyššiu prípustnú odplatu, ktorú možno od spotrebiteľa pri poskytnutí peňažných prostriedkov požadovať. Odplatu, podrobnosti o stanovení odplaty, kritériách jej stanovenia a najvyššiu prípustnú výšku odplaty ustanovuje vykonávací predpis.

36. Podľa ust. § 1 ods. 1 Nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka (ďalej len „Nariadenie“) odplatu pri poskytnutí peňažných prostriedkov spotrebiteľovi tvoria úrok, poplatky a akékoľvek iné odplatné plnenia alebo iné náklady, ktoré sú dohodnuté pri podpise spotrebiteľskej zmluvy a ktoré sú spojené s poskytnutím peňažných prostriedkov alebo vyžadované pri poskytnutí peňažných prostriedkov. Pri výpočte odplaty sa vychádza z predpokladu, že spotrebiteľská zmluva zostane platná dohodnutý čas a že dodávateľ a spotrebiteľ si budú plniť svoje povinnosti za podmienok a v lehotách dohodnutých v spotrebiteľskej zmluve.

37. Podľa ust. § 1 ods. 4 Nariadenia na účely stanovenia najvyššej prípustnej výšky odplaty podľa § 1a sa použije priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov bánk a pobočiek zahraničných bánk pre jednotlivé typy novoposkytnutých spotrebiteľských úverov zverejnená podľa osobitného predpisu a naposledy v čase predchádzajúcim uzavretiu spotrebiteľskej zmluvy.

38. Podľa ust. § 1a ods. 1 Nariadenia ak odseky 2 a 3 neustanovujú inak, odplata pri poskytnutí peňažných prostriedkov spotrebiteľovi nesmie prevýšiť dvojnásobok priemernej ročnej percentuálnej miery nákladov podľa § 1 ods. 4 pri obdobnom úvere alebo pôžičke ročne. Na účely tohto nariadenia vlády sa obdobným úverom alebo pôžičkou rozumie obdobný produkt, ktorý je svojou povahou najbližší forme poskytnutia peňažných prostriedkov spotrebiteľovi podľa predchádzajúcej vety.

39. Podľa ust. § 21 ods. 1 a 2 zákona o spotrebiteľských úveroch veriteľ je povinný predkladať Ministerstvu financií Slovenskej republiky (ďalej len „ministerstvo“) a Národnej banke Slovenska údaje o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch. Ministerstvo alebo ním určená osoba zverejňuje na webovom sídle ministerstva informácie z údajov podľa odseku 1. Národná banka Slovenska na svojom webovom sídle zabezpečí komunikačné prepojenie umožňujúce sprístupnenie informácií zverejnených podľa predchádzajúcej vety.

40. Podľa ust. § 54a Obč. zák. účinného od 05.12.2018 premlčané právo zo spotrebiteľskej zmluvy nemožno vymáhať a ani ho platne zabezpečiť; ustanovenie § 151j ods. 2 tým nie je dotknuté. Zmeniť obsah premlčaného práva zo spotrebiteľskej zmluvy, nahradiť ho novým právom alebo obnoviť jeho vymáhateľnosť možno len na základe právneho úkonu dlžníka, ktorý o premlčaní vedel.

41. Podľa § 100 ods. 1 Obč. zák. právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihladne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

42. Podľa § 101 Obč. zák. pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

43. Podľa § 103 Obč. zák. ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.

44. Podľa ust. § 92 ods. 8 zák. č. 483/2001 Z. z. ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len „postupník“), aj bez súhlasu klienta; týmto nie sú dotknuté pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o spotrebiteľskom úvere podľa osobitného predpisu 87ac) ani pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o úveroch na bývanie podľa osobitného predpisu 87ad). Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť

informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

45. Podľa ust. § 524 ods. 1, 2 Obč. zák. pohľadávku možno postúpiť písomnou zmluvou, na základe ktorej namiesto doterajšieho veriteľa nastúpi do trvajúceho záväzku nový veriteľ a na platnosť zmluvy sa nevyžaduje súhlas dlžníka, keďže zmena v osobe veriteľa sa netýka jeho oprávnení a povinností vyplývajúcich dlžníkovi z jeho záväzku. Dlžník o postúpení pohľadávky ani nemusí vedieť, môže plniť veriteľovi, s ktorým uzavrel zmluvu a ten je povinný plnenie prijať.

46. Podľa ust. § 525 ods. 2 Obč. zák. nemožno postúpiť pohľadávku, ak by postúpenie odporovalo zákonu alebo dohode s dlžníkom.

47. Z predložených listinných dôkazov mal súd preukázané, že žalobca si uplatňoval voči žalovanému nároky vzniknuté z uzavretej Zmluvy o spotrebiteľskom úvere zo dňa 23.10.2015 (ďalej len „zmluva“). Podľa výpisu z obchodného registra, právny predchodca žalobcu, spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s., mal v predmete činnosti okrem iného aj poskytovanie úverov, bol teda dodávateľom a veriteľom podľa zákona o spotrebiteľských úveroch v znení platnom ku dňu uzavretia zmluvy ako aj v zmysle zákona o ochrane spotrebiteľa, nakoľko túto činnosť vykonával v rámci svojho podnikania. Žalovaný zmluvu uzatváral ako spotrebiteľ, keďže sa jedná o fyzickú osobu, ktorá pri uzatváraní predmetnej zmluvy nekonala v rámci svojho podnikania, povolania alebo zamestnania. Ak ide potom o vzťah dodávateľa a spotrebiteľa, ide o vzťah spotrebiteľský, ktorý sa riadi ustanoveniami Obč. zák. a zákona o spotrebiteľských úveroch. Z predloženej zmluvy je evidentné, že ide o tzv. typovú zmluvu, teda zmluvu, vrátane jej zmluvných podmienok, ktoré sú vopred pripravené. Sú pripravené žalobcom bez účasti druhej strany, teda spotrebiteľa, pre vopred neurčený široký okruh spotrebiteľov, pričom spotrebiteľ nemá právo zásadným spôsobom do nej zasahovať a prípadne meniť jej podmienky, okrem výšky úveru, prípadne výšky splátok a doby splatnosti. Ide o formulár zmluvy s vopred pripravenými podmienkami, v ktorej sa len vyplňajú potrebné údaje. Pri zákonomnom posudzovaní konkrétneho prípadu súd dospel k záveru, že záväzkový vzťah, ktorý vznikol medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným na základe zmluvy uzavretej dňa 23.10.2015 je vzťahom občianskoprávnym a na predmetnú zmluvu sa hľadí ako na typovú spotrebiteľskú zmluvu podľa Obč. zák. a zákona č. 129/2010 Z. z.

48. Súd sa v danom prípade zaoberal výškou odplaty - RPMN uvedenou v zmluve o spotrebiteľskom úvere, ktorá činila za obdobie 110 mesiacov pri sume 6.072 € - 14,90% ročne, takáto výška je uvedená v zmluve.

49. Podľa štatistiky zverejnenej na stránke Ministerstva financií Slovenskej republiky zo súhrnných informácií o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch bankami a pobočkami zahraničných bánk za 3. štvrtrok 2015 zmluvná splatnosť nad 5 do 10 rokov vrátane ostatné spotrebiteľské úvery RPMN činilo 10,97%. Z toho je zrejmé, že výška RPMN v danom prípade nesmela prevýšiť 2- násobok 10,97% ročne s poukazom na § 1 ods. 4 Nariadenia, čiže výšku 21,94%. Súd konštatuje, že dojednaná výška odplaty u tohto úveru (14,90%) tak nepresahovala túto maximálne prípustnú odplatu, preto je výška odplaty v súlade so zákonom (§ 53 ods. 6 Obč. zák.). Čo sa týka námietky, že zmluva neobsahuje správne všetky náležitosti uvedené v § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch súd túto námietku nepovažuje za relevantnú, nakoľko táto otázka už bola súdmi SR vyriešená a tento právny názor prekonaný. K absencii povinnej obsahovej náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa § 9 ods. 2 písm. 1) zákona č. 129/2010 Z. z. súd uvádza, že v zmluvách uzatváraných podľa zákona č. 129/2010 Z. z. nemožno od veriteľa žiadať, aby v nich uvádzal presný rozpis plánovanej amortizácie dlhu, teda rozpis splátok po častiach samostatne vo väzbe na istinu úrok a poplatky. V zmysle ustálenej judikatúry k tejto otázke (napr. uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 7Cdo/98/2018, sp. zn. 3Cdo/146/2017, sp. zn. 3Cdo/56/2018, sp. zn. 4Cdo/187/2017), nie je potrebné, aby zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovala číselné vyjadrenie toho, aká je konkrétna vnútorná skladba tej ktorej anuitnej splátky. Súd preto má za to, že zmluva obsahuje všetky obligatórne náležitosti požadované zákonom.

50. Zákonom č. 343/2018 Z. z. zo dňa 27.11.2018 sa mení Občiansky zákonník tak, že sa vkladá za § 54 nový § 54a, ktorý znie: „Premlčané právo zo spotrebiteľskej zmluvy nemožno vymáhať a ani ho platne zabezpečiť; ustanovenie § 151j ods. 2 tým nie je dotknuté. Zmeniť obsah premlčaného práva zo spotrebiteľskej zmluvy, nahradiť ho novým právom alebo obnoviť jeho vymáhateľnosť možno len

na základe právneho úkonu dlžníka, ktorý o premlčaní vedel“. Týmto zákonom bola do Občianskeho zákonníka vložená dvadsiata štvrtá hlava s názvom Prechodné ustanovenia § 879 v znení: „Konanie, predmetom ktorého je pohľadávka vzniknutá zo spotrebiteľskej zmluvy, začaté pred účinnosťou tohto zákona, sa dokončí podľa doterajších predpisov.“ Tento zákon je účinný dňom vyhlásenia, teda dňa 5.12.2018.

51. Vzhľadom k tomu, že žaloba bola podaná v čase účinnosti § 54a Občianskeho zákonníka, súd ex offico skúmal, či právo zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré si uplatňuje veriteľ v danom prípade, nie je premlčané. Úver bol zosplatený najneskôr pre splátku splatnú v mesiaci 03/2017, teda ku dňu 20.03.2017, ako to vyplýva z predžalobnej upomienky zo dňa 26.05.2017 (č. l. 149), premlčacia lehota celého dlhu tak začala plynúť 3 mesiace od splatnosti splátky, pre ktorú došlo k zosplateniu celého dlhu, teda ku dňu 20.06.2017. Žaloba bola doručená súdu dňa 28.02.2020, teda včas. Súd konštatuje, že v danom prípade nárok žalobcu vyplývajúci zo spotrebiteľskej zmluvy nie je premlčaný.

52. Žalobca sa po pôvodnom žalobcovi domáhal splnenia záväzku titulom zmluvy o spotrebiteľskom úvere na základe zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 21.08.2020 uzavretej medzi spoločnosťou VÚB, a.s. ako postupcom a žalobcom ako postupníkom.

53. Súd za rozhodné pri riešení otázky, či sa v zmysle ustanovenia § 524 Občianskeho zákonníka stal žalobca veriteľom žalovaného považoval skutočnosť, že postupca - banka, ktorému Zákon o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov v ustanovení § 92 ods. 8 ukladá pred postúpením svojej pohľadávky povinnosť, si túto svoju povinnosť aj splnil. Zákon v citovanom ustanovení uložil postupcovi - banke pred postúpením pohľadávky vzniknutej z jeho bankovej činnosti povinnosť urobiť jednostranný právny úkon voči dlžníkovi pri jeho omeškaní. V zmysle citovaného ustanovenia tak predpokladom postupiteľnosti pohľadávky na inú osobu je, aby bol ohľadom tejto pohľadávky klient v omeškaní aspoň 90 dní, aby ho banka na jeho splnenie písomne vyzvala. Ak tieto predpoklady nie sú splnené, pohľadávka banky nie je postupiteľná, pretože tomu bráni už citované ustanovenie § 525 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Súd vyzval žalobcu na predloženie výzvy v zmysle ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách, žalobca súdu predložil výzvu, avšak jednalo sa o výzvu v zmysle ust. § 53 ods. 9 Obč. zák. Súdu tak žalobca nepredložil a nijako nepreukázal, že táto listina (výzva podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách) bola vôbec zaslaná žalovanému a už vôbec nebolo preukázané súdu, že žalovaný prevzal túto listinu.

54. Žalobca teda v konaní nepreukázal, že banka pred postúpením pohľadávky klienta (dlžníka) písomne vyzvala na splnenie jeho záväzku a klient napriek tomu zostal v omeškaní so splatením svojho záväzku aspoň 90 dní. Nepreukázanie týchto skutočností má za následok nedokázanie aktívnej legitimácie postupníka. Žalobca teda nepreukázal, že by v čase, kedy mala byť pohľadávka VÚB, a.s. voči žalovanému postúpená na neho, boli tieto podmienky postúpenia splnené, žalobca tak nie je aktívne vecne legitimovaný v tomto konaní a preto súd žalobu zamietol.

55. Navyše z obsahu spisu je zrejmé, že právny predchodca žalobcu riadne neskúmal bonitu žalovaného, keď mal súd za preukázané z pripojeného spisu tunajšieho súdu 10Csp/91/2020, že právny predchodca žalobcu a žalovaný tiež uzavreli zmluvu o spotrebiteľskom úvere dňa 27.08.2015 na sumu 20.000 € s mesačnou splátkou 322,27 € s poistením na 120 mesiacov, pričom v zmluve žalovaný uviedol jeho celkové mesačné výdaje vo výške 1.700 €, pričom pri prejednávanej príhode v zmluve uviedol výdaje spolu 900 € o dva mesiace neskôr u toho istého veriteľa, teda o 800 € nižšie, pričom sa reálne jeho výdaje minimálne navýšili o výšku splátky poskytnutého úveru (322,27 €). Už len toto samotné konanie právneho predchodcu žalobcu evokuje, že nekonal s odbornou starostlivosťou a hrubo porušil povinnosti v zmysle ust. § 7 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch. Navyše od začiatku tohto sporu žalovaný namietal neskúmanie bonity a žalobca ako dôkaz preukazujúci skúmanie jeho bonity predložil súdu len občiansky preukaz žalovaného a jeho výplatné pásky za dva mesiace, pričom aj z nich je zrejmé, že do zmluvy uviedol inú výšku príjmu (1.218 €) aká bola uvedená na výplatných páskach (č. l. 120 - 1.115,23 € , 1.095,62 €). Avšak právny predchodca žalobcu mal aj iné povinnosti pri skúmaní bonity žalovaného uvedené v § 7 ods. 15 až 17 zákona o spotrebiteľských úveroch, splnenie ktorých žalobca nepreukázal. Toto konanie právneho predchodcu žalobcu má za následok, že úver je v zmysle ust. § 11 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch bezúročný a bez poplatkov a navyše takýto úver nie je možné ani mimoriadne zosplatiť.

56. Podľa ust. § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

57. Podľa ust. § 256 ods. 1 CSP ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

58. Podľa ust. § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

59. O náhrade trov konania súd rozhodol v zmysle vyššie citovaných zákonných ustanovení. Žalobca bol v konaní neúspešný, navyše zavinil čiastočné zastavenie konania, preto má úspešný žalovaný nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu. Súd zároveň nevidel priestor pre aplikáciu ust. § 257 CSP. O výške náhrady trov konania bude rozhodnuté po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia v dvoch vyhotoveniach na Okresný súd Košice - okolie.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 127 ods. 1 CSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

a/ neboli splnené procesné podmienky,

b/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,

c/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,

d/ konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

e/ súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

f/ súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

g/ zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo

h/ rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. Odvolanie musí byť podpísané a predložené v 2 rovnopisoch.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok).